

Твоята воля и да изправа всичко онова, което съм нарушил. Когато човѣкъ си поплаче малко, билъ той мжжъ или жена, господарь или слуга, ученъ или простъ, все ще олекне на душата му. Ако човѣкъ цѣль день плаче, това вече не е плачъ, но ревъ, който показва, че морето на този човѣкъ е силно развълнувано. Красиво е, когато видишъ да блеснатъ въ очитѣ на нѣкой скърбенъ човѣкъ две-три сълзи, които после да се търкулнатъ по лицето му. Благо-родство има въ този човѣкъ! А тѣй, да викне нѣкой, да ревне, колкото гласътъ му държи, това още не изразява дълбока скръбъ. Това е изразъ на нѣщо, което мжчи човѣка. Този изразъ се опредѣля отъ характера на човѣка.

„А твърдата храна е за съвършенитѣ.“ Въпросътъ за твърдата храна е единъ отъ най-важнитѣ. Ако се заемете съ разрешаването на този въпросъ, предъ васъ ще изникне другъ, по-близкостоещъ, а именно: какъ ще поправите сегашния си животъ? За да се поправи този животъ, първо той трѣбва да се преустрои. Това ще се постигне, когато човѣкъ използва благата, които сега му се даватъ. Свѣтътъ се нуждае отъ умни хора, които знаятъ, какъ да използватъ тия блага. Бждещитѣ възпитатели трѣбва да сж запознати съ физическия, астралния и умствения животъ на човѣка, да знаятъ, де седятъ добродетелитѣ и де — неджитѣ му и да избератъ добри, правилни методи, чрезъ които ще могатъ да му помогнатъ. Казвате, че хората трѣбва да се обичатъ. Значи, любовта е единъ отъ най-добритѣ методи за изправане на човѣчеството.

Сега, на онѣзи отъ васъ, които искатъ да бждатъ съвършени, препоръчвамъ да употребяватъ твърдата храна, да разбиратъ своя животъ и да не се ожесточаватъ. За тази целъ тѣ трѣбва постоянно да се молятъ. Молитвата не подразбира само да говорите за Бога и да Му четете писани молитви, или красиво наредени послания. Нѣма защо да се оплаквате на Бога, нито гѣкъ да му се хвалите. Молитвитѣ къмъ Бога трѣбва да сж естественъ разговоръ, като между души. Щомъ започнете да се разговаряте съ Бога по този начинъ, работитѣ ви ще се оправятъ, характерътъ ви ще се смекчи, и вие ще гледате на всички хора, като на души, излѣзли отъ Бога. Това значи служители на новото учение, служители на новото вѣрую. Това вѣрую не дѣли хората на народности, на класи, на бедни и богати, на учени и прости. То гледа еднакво на всички души. Това значи да бждемъ снизходителни едни къмъ други; това